

Який строк слід розуміти під поняттям «протягом року» при застосуванні штрафних (фінансових санкцій) згідно з положенням п. 117.1 ст. 117 Податкового кодексу України?

ЗІР, категорія 119.12

Згідно із п. 117.1 ст. 117 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) неподання у строки та у випадках, передбачених ПКУ, заяв або документів для взяття на облік у відповідному контролюючому органі, реєстрації змін місцезнаходження чи внесення інших змін до своїх облікових даних, неподання виправлених документів для взяття на облік чи внесення змін, подання з помилками чи у неповному обсязі, неподання відомостей стосовно осіб, відповідальних за ведення бухгалтерського обліку та/або складення податкової звітності, відповідно до вимог встановлених ПКУ,

- тягнуть за собою накладення штрафу на самозайнятих осіб у розмірі 170 гривень, на юридичних осіб, відокремлені підрозділи юридичної особи чи юридичну особу, відповідальну за нарахування та сплату податків до бюджету під час виконання договору про спільну діяльність, - 510 гривень.

У разі неусунення таких порушень або за ті самі дії, вчинені протягом року особою, до якої були застосовані штрафи за таке порушення,

- тягнуть за собою накладення штрафу на самозайнятих осіб у розмірі 340 гривень, на юридичних осіб, відокремлені підрозділи юридичної особи чи юридичну особу, відповідальну за нарахування та сплату податків до бюджету під час виконання договору про спільну діяльність, - 1020 гривень.

Тобто, повторним порушенням, за яке передбачено штраф у розмірі 340 грн. або 1020 грн. згідно із п. 117.1 ст. 117 ПКУ, буде неподання у строки та у випадках, передбачених ПКУ, заяв або документів для взяття на облік у відповідному контролюючому органі, реєстрації змін місцезнаходження чи внесення інших змін до своїх облікових даних, неподання виправлених документів для взяття на облік чи внесення змін, подання з помилками чи у неповному обсязі, неподання відомостей стосовно осіб, відповідальних за ведення бухгалтерського обліку та/або складення податкової звітності, за яке до такого платника протягом року вже було застосовано штраф за такі дії та у період до одного року (до 365 або 366 днів - для високосного року) винесено податкове повідомлення-рішення.

Отже, п. 117.1 ст. 117 ПКУ не прив'язує термін «календарний рік» до можливості застосування повторного штрафу.

При повній або частковій відсутності норм, які регулюють певні суспільні відносини, можливо застосувати аналогію закону, тобто, рішення справи або окремого юридичного питання на основі правової норми, що може поширюватись на схожі випадки.

Слід зазначити, що застосування аналогії забороняється, якщо вона прямо заборонена законом, чи якщо закон пов'язує настання юридичних наслідків з наявністю конкретних норм.

Відповідно до ст. 35 Кодексу України про адміністративні правопорушення від 07 грудня 1984 року № 8073-X із змінами і доповненнями (далі – КУпАП) обставиною, що обтяжує відповідальність за адміністративне правопорушення, є повторне протягом року вчинення однорідного правопорушення, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню; вчинення правопорушення особою, яка раніше вчинила злочин.

Статтею 39 КУпАП встановлено: якщо особа, піддана адміністративному стягненню, протягом року з дня закінчення виконання стягнення не вчинила нового адміністративного правопорушення, то ця особа вважається такою, що не була піддана адміністративному стягненню.

Отже, для визначення повторності правопорушення відповідно до частини другої п. 117.1 ст. 117 ПКУ відлік 365 днів (для високосного року – 366 днів) починається з дати прийняття органом ДФС податкового повідомлення - рішення.